

РЕШЕНИЕ

№ 8156

гр. София, 18.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав,** в публично заседание на 19.09.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **13141** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], ет.1, ап.1, подадена чрез адв.М., в която са релевирани оплаквания срещу "мълчалив отказ" на Директора на ТД на НАП-гр.С. да се произнесе по жалбата на търговеца, подадена с вх.№ 10-34-00-182/15.11.2018 г. против мълчалив отказ на публичен изпълнител по негово възражение за отписване на погасени по давност суми по изпълнително дело № 22080001384/2008 г. и прекратяване на производството в тази част. В жалбата се твърди, че административният акт е незаконосъобразен, постановен в нарушение на административно-производствените правила. Релевират се доводи, че неправилно административният орган е приел, че не е налице мълчалив отказ на публичния изпълнител относно депозираните възражения за изтекла погасителна давност. Подробни съображения се излагат в депозираната жалба.

С оглед констатацията на Съда, че е постановено Решение № ПИ-495/29.11.2018 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С., с което е отхвърлена като неоснователна жалбата на [фирма] против мълчалив отказ на публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С. по възражения по изп.дело № 22080001384/2008 г., с вх.№ 10-34-00-182/05.11.2018 г., вх.№ 10-94-13-448/23.08.2018 г., вх.№ С180022-000-0298165/17.05.2018 г. и вх.№ С180022-000-0281922/ 10.05.2018 г., предмет на съдебно обжалване е именно Решение № ПИ-495/29.11.2018 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С..

С молба от 10.09.2019 г. жалбоподателят оттегли жалбата в следните части: относно задължение за Универсален пенсионен фонд по Декларация образец 6, № 220020913152300/11.12.2009 г. на ТД на НАП-гр.С. за периода от 15.12.2009 г.-11.01.2010 г.; относно задължение за ФГВРС по Декларация-образец 6, № 22002071720794/21.08.2007 г. на НАП-С. за м.март 2007 г.; относно задължение за Универсален пенсионен фонд по Декларация-образец 6, № 220020908003378/07.08.2009 г. на ТД на НАП-гр.С. за периода 11.08.2009 г. – 10.09.2009 г.; относно задължение за Данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения по Декларация-образец 6, № 220020908003378/07.08.2009 г. на ТД на НАП-гр.С. за периода 11.09.2009 г. – 31.12.2009 г.; относно задължение за Универсален пенсионен фонд по Декларация-образец 6, № 220020911858158/12.10.2009 г. на ТД на НАП-гр.С. за периода 14.10.2009 г.-10.11.2009 г.; относно задължение за Универсален пенсионен фонд по Декларация-образец 6, № 220020912442535/10.2011 г. на ТД на НАП-гр. С. за периода 12.11.2009 г.-10.12.2009 г.; относно задължение за ФГВРС по Декларация-образец 6, № 22002071720614/21.08.2007 г. на ТД на НАП [населено място] за м.февруари 2007 г.; задължение за ДОО по Декларация-образец 6, № 22002060388235/20.07.2007 г. на ТД на НАП-гр.С. за м.мекември 2006 г.; относно задължение за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения по Декларация-образец 6, № 22002072557008 на ТД на НАП-гр.С. за м. Септември 2007 г.; относно задължение за други данъци по ГДД за облагане с окончателен годишен /патентен/ данък по чл.43 от ЗОДФЛ № 22060613/26.01.2007 г. на ТД на НАП-гр.С. за 2007 г.; относно задължение за Универсален пенсионен фонд по Декларация-образец 6, № 220020906438926/15.07.2009 г. на ТД на НАП-гр.С. за м.юни 2009 г.; относно задължение за ФГВРС по Декларация-образец 6, № 2200209064438926/15.07.2009 г. на ТД на НАП [населено място] за периода 04.08.2009 г.-31.12.2009 г.; относно задължение за глоба по Наказателно постановление № 617/04.10.2006 г. на Столичната община; относно задължение за глоба по Наказателно постановление № 156/06.06.2012 г. на Министерството на вътрешните работи. В тази връзка гореописаните публични задължения не са предмет на оспорване в настоящото производство. Жалбоподателят иска от Съда да отмени Решение № ПИ-495/29.11.2018 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С.. В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв.М. моли Съда да уважи депозираната жалба по изложените в нея съображения. Претендира сторените по делото разноски и адвокатско възнаграждение. Ответникът – Директорът на ТД на НАП-гр.С., чрез юк.Начева моли Съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана.

Административен съд-София град намира за установена следната фактическа обстановка:

Срещу жалбоподателя в ТД на НАП-гр.С. е образувано изпълнително дело № 1384/2008 г. с издаване на съобщение за доброволно изпълнение № 1384-000001/12.02.2008 г. за принудително събиране на публични вземания, произтичащи от НП № 617/04.10.2006 г. на Столичната община – глоба в размер на 200 лв.

На 08.11.2016 г. с Разпореждане за присъединяване изх.№ С160022-105-0187676/08.11.2018 г. е допуснато присъединяване на публично вземане по годишна данъчна декларация за облагане с окончателен данък /патент/ за 2007 г. на възискател в изпълнителното производство за вземания по декларация № 6 за период

от 2007 г. до 2015 г. и вземане по годишна данъчна декларация за 2007 г. – данък по чл.43 от ЗОДФЛ.

Публичният изпълнител е издал Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ С1680022-022-0032691/ 08.11.2016 г., с което е наложен запор върху вземане от трето задължено лице-работодател - [фирма], за сумата от 6 059.37 лв. Изпратено е съобщение до Централния регистър на особените залози с изх.№ С160022-109-0034028/08.11.2016 г.

На 27.11.2018 г. с Разпореждане изх.№ С180022-137-002166/ 27.11.2018 г. (л.22) е частично прекратено събирането на публични вземания по ИД № 22080003842008 г. на основание чл. 171 от ДОПК, по отношение на тези, възникнали през периода 2007 г. – 2010 г., за следните публични вземания: по декларация по ЗДДФЛ за 2007 г., по декларации обр.6 за 2007 г. до 2010 г. в общ размер на 721.83 лв., включително и по отношение на публични вземания, установени с НП № 617/04.10.2006 г. на Столичната община и НП № 156/06.06.2012 г. на МВР-С., в общ размер 300 лв.

Относно останалите публични вземания по декларации образец № 6, обхващащи период 2010 г. до 2015 г., изпълнителното производство не е прекратено, тъй като давността е спряна с наложените обезпечителни мерки по Постановление изх.№ С1680022-022-0032691/08.11.2016 г.

Жалбоподателят е депозирал следните възражения: вх.№ 10-34-00-182/05.11.2018 г.; вх.№ 10-94-13-448/23.08.2018 г.; вх.№ С180022-000-0298165/17.05.2018 г.; вх.№ С180022-000-0281922/ 10.05.2018 г. за погасяване по давност на публични вземания, предмет на образуваното изп.дело № 22080001384/2008 г. В хода на административното оспорване е установено, че от страна на публичния изпълнител не са предприети действия по изрично отговаряне по депозираните възражения, поради което е налице мълчалив отказ в производството пред публичния изпълнител.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл.268, ал.1 от ДОПК. Решението на Директора на ТД на НАП-гр.С. е връчено на жалбоподателя на 09.01.2019 г. Жалбата е подадена на 15.01.2019 г., видно от положения върху същата входящ номер (л.59), т.е в законоустановения срок за оспорване и при наличието на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима.

Оспореното Решение № ПИ-495/29.11.2018 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] е издадено от компетентен орган, по смисъла на чл.266, ал.1 ДОПК и в изискуемата писмена форма. Същото е мотивирано, като в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават самостоятелно основание за отмяна на същото.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя за изтекла погасителна давност за следните задължения по декларации-образец 6: за УПФ по Декларация № 220021101426661/31.03.2011 г. на НАП-С. за период 01.02.2011 г.-28.02.2011 г.; за ДОО по Декларация № 220021101426661/31.03.2011 г. на НАП-С. за период 01.02.2011 г.-28.02.2011 г.; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения по Декларация № 220021101426661/31.03.2011 г. на НАП-С. за период 01.02.2011 г. – 28.02.2011 г.; за ДОО по Декларация № 220021303008252/15.05.2013 г. на НАП-С. за период 01.01.2012 г. – 31.12.2012 г.; за здравно осигуряване по Декларация № 220021303008252/15.05.2013 г. на НАП-С. за

период 01.05.2013 г.-27.01.2015 г.; за УПФ по Декларация № 220021103277303/14.06.2011 г. на НАП-С. за период 01.05.2011 г.-31.05.2011 г.; за ДОО по Декларация № 220021103277303/14.06.2011 г. на НАП-С. за период 01.05.2011 г. – 31.05.2011 г.; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения по Декларация № 220021103277303/14.06.2011 г. на НАП-С. за период 01.05.2011 г.-31.05.2011 г.; за здравно осигуряване по Декларация № 220021103277303/14.06.2011 г. на НАП-С. за период 16.06.2011 г.-11.12.2014 г.; за ДОО по Декларация № 220021002646245/30.04.2011 г. на НАП С. за период 03.05.2011 г.-08.09.2011 г.; за здравно осигуряване по Декларация № 220021002646245/30.04.2011 г. на НАП-С. за период 01.01.2012 г.-11.12.2014 г.; за здравно осигуряване по Декларация № 220021002646245/30.04.2011 г. на НАП-С. за период 03.05.2011 г. – 31.05.2011 г.; за УПФ по Декларация № 220021102783582/20.05.2011 г. на НАП-С. за период 01.04.2011 г – 30.04.2011 г.; за ДОО по Декларация № 220021102783582/20.05.2011 г. на НАП-С. за период 01.04.2011 г.-30.04.2011 г.; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения по Декларация № 220021102783582/20.05.2011 г. на НАП С. за период 01.04.2011 г.-30.04.2011 г.; за здравно осигуряване по Декларация № 220021102783582/20.05.2011 г. на НАП-С. за период 26.05.2011 г.-11.12.2014 г.; за ДОО по Декларация № 220021202372800/21.04.2012 г. на НАП-С. за период 01.01.2011 г.-31.12.2011 г.; за здравно осигуряване по Декларация № 220021202372800/21.04.2012 г. на НАП-С. за период 01.01.2013 г. – 11.12.2014 г.; за здравно осигуряване по Декларация № 220021202372800/21.04.2012 г. на НАП С. за период 03.05.2012 г. – 31.12.2012 г.; за ДОО по Декларация № 220021504480437/18.05.2015 г. на НАП-С. за период 01.01.2014 г.-31.12.2014 г.; за Здравно осигуряване по Декларация № 220021504480437/18.05.2015 г. на НАП С. за период 01.05.2015 г.-21.07.2015 г.; за ДОО по Декларация-образец 6 № 220021404129926/09.05.2014 г. на НАП С. за период 01.01.2013 г.-31.12.2013 г. със срок на плащане 30.04.2014 г.; Здравно осигуряване по Декларация № 220021404129926/09.05.2014 г. на НАП С. за период 01.05.2014 г. – 24.11.2014 г.; за УПФ по Декларация № 220021102783783/20.05.2011 г. на НАП С. със срок за плащане 20.04.2011 г.; за ДОО по Декларация № 220021102783783/20.05.2011 г. на НАП-С.; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения по Декларация № 220021102783783/20.05.2011 г. за период 01.03.2011 г. – 31.03.2011 г.; за ФГВРС по Декларация № 220021000227963/31.01.2011 г. на НАП-С. за период 01.12.2010 г.-31.12.2010 г. със срок на плащане 31.01.2011 г.; за УПФ по Декларация № 220021000227963/31.01.2011 г. на НАП-С. за период 01.12.2010 г. – 31.12.2010 г.; за ДОО по Декларация № 220021000227963/31.01.2011 г. на НАП-С. със срок на плащане 31.01.2011 г.; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения по Декларация № 220021000227963/31.01.2011 г. на НАП С.; за ДОО по Декларация № 220021100787735/28.02.2011 г. на НАП С. за период 01.01.2011 г. – 31.01.2011 г.; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения по Декларация № 220021100787735/28.02.2011 г. на НАП-С. за период 01.01.2011 г.-31.01.2011 г.; за ДОО по Декларация № 220021604192618/28.04.2016 г. на НАП-С..

Давностният срок по чл.171, ал.1 ДОПК за най-старото задължение започва да тече от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати задължението, т.е. от 01.01.2011 г. За останалите задължения давностният срок

започва да тече, както следва: от 01.01.2012 г., от 01.01.2013 г., от 01.01.2014 г., от 01.01.2015 г., от 01.01.2016 г. и 01.01.2017 г.

Приложимата норма на чл.172, ал.1, т.5 ДОПК предвижда, че давността спира с налагането на обезпечителни мерки. В случая е издадено ПНОМ изх.№ С1680022-022-0032691/08.11.2016 г. (л.35), с което на данъчния длъжник е наложен запор върху вземане от трето задължено лице – работодател [фирма]. Съгласно чл.202, ал.2 ДОПК запорът върху вземанията се извършва чрез връчване на запорното съобщение на третото задължено лице, като запорът се смята за наложен от датата и часа на връчване на съобщението на третото задължено лице. По делото се представиха убедителни доказателства, неоспорени от страните, от които се установява връчването на запорните съобщения до Централния регистър на особените залози и до [фирма], респективно налагането на обезпечителната мярка.

Ето защо следва да се приеме, че въпросните съобщения са произвели предвидения в закона ефект на спиране на давността. Доколкото по делото липсват доказателства, че към настоящия момент обезпечителните мерки са отменени, то давността по отношение на задълженията по горесцитираните декларации не е изтекла. До момента на издаване на разпореждането, по изложените съображения следва да се приеме, че не е изтекла и абсолютната 10-годишна давност на основание чл.171, ал.2 ДОПК – за най-старото задължение започва да тече от 01.01.2012 г. и изтича на 31.12.2021 г.

Като е оставил без уважение жалбата срещу мълчалив отказ на публичен изпълнител по възражения по изпълнително дело № 22080001384/2008 г. с вх.№ 10-34-00-182/05.11.2018 г., вх.№ 10-94-13-448/23.08.2018 г., с вх.№ С180022-000-0298165/17.05.2018 г. и с вх. № С180022-000-0281922/10.05.2018 г., Директорът на ТД на НАП-гр.С. е постановил законосъобразно решение. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 във вр.с чл.144, ал.2 ДОПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Така мотивиран и на основание чл.161, ал.1, изречение трето във връзка с чл.144, ал.1 във връзка с чл.268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], ет.1, ап.1, ЕИК по Булстат:[ЕИК], срещу Решение № ПИ-495/29.11.2018 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С., с което е отхвърлена като неоснователна жалбата на търговеца против мълчалив отказ на публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С. по възражения по изп.дело № 22080001384/2008 г., с вх.№ 10-34-00-182/05.11.2018 г., вх.№ 10-94-13-448/23.08.2018 г., вх.№ С180022-000-0298165/17.05.2018 г. и вх.№ С180022-000-0281922/10.05.2018 г.

ОСЪЖДА [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], ет.1, ап.1, ЕИК по Булстат:[ЕИК], да заплати на ТД на НАП-гр. С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв. (триста лева).

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: